iyökd BÜLTENİ

ADRES:
Ahududu Sokak 34/1 Beyoğlu (1) – İSTANBUL

İSTANBUL YÜKSEK ÖĞRENİM KÜLTÜR DERNEĞİ YAYIN ORGANIDIR

mart 1974

BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ KAVGASINDA GENÇLİK.

I. EMPERYALİZM VE YÜKSEK ÖĞRENİM GENÇLİĞİ.

Bugüne kadar, kısaca, üniversite gençliğinin birçok nedenlerden dolayı devrimci mücadelede halkımızın yanında olduğunu söyledik. Bu nedenlere biraz daha yakından bakmakta kuşkusuz yarar vardır.

Bilindiği gibi üniversite gençliği, üretime katılmaksızın üleşimden pay alan sosyal bir kategoriyi oluşturur. Bu kategoriye dahil olan kişilerin en belirgin özellikleri ise bir geçiş süreci içinde olmalarıdır. Yani mevcut durumda toplumdaki sınıf ve tabakalara, kökenleri dolayısıyla bağlı olan ve gelecekte üretime katılmaya hazırlanan bu gençler, eninde sonunda toplumun bu temel sınıf ve tabakalarından birine fiilen dahil olacaklardır.

Bu durumda, bir geçiş süreci içinde bulunan üniversite gençliğinin katı üretim ilişkilerinden kopuk, ve olanakları sayesi de hızlı bir bilinçlenmeye açık olmaları yanında gençliklerinin de kendilerine kazandırdığı dinamizmin sonucu halkımızın yurtsever mücadelesinde yerini aldığı ve alacağı görüşü ne kadar doğruysa, bu mücadeleye salt hümanist açıdan katılmış olduğunu sanmak da o denli yanlış olur. Çünkü, üretimde fiilen yer almasa da gençlik, kaçınılmaz olarak ekonomik ve bunun doğurduğu sosyal ilişkilerden son derece etkilenmektedir. Başka bir deyimle en azından kütekime katılmakta ve bunu yapabilmek için bağlı bulunduğu sınıf ve tabakanın olanaklarından yararlanmak zorundadır ki, bu da onu dolaylı da olsa ekonomik ilişkilerin içine sokar.

Bu kısa tanımdan sonra, üniversite gençliğinin uluslararası emperyalizm ve ülkemizdeki çeşitli sınıflarla olan ilişki ve çelişkilerini de özetle incelemek gerekir. Yalnız burda emperyalizm derken ne soyut bir kavram ne de eski ve yeni sömürgelerde olduğu gibi her adım başında yabancı askerlerin kol gezdiği bir emperyalizmi anlamamak gerekir. Kapitalizmin en yüksek ve son aşaması olan emperyalizm, günümüzde çok uluslu şirketler biçiminde, yerel tekelci ortaklarıyla birlikte tüm geri kalmış ülkelerin halklarını (ve bu arada kendi halklarını da) enaz eskisi kadar insafsızca sömürmektedir. Ancak, emperyalizmin geri kalmış ülkelerde askeri egemenliğinin olmadığını sanmak büyük bir yanılgı olur. Halkın tepkisi yüzünden eskisi kadar göze batmaktan çekinen emperyalizm, bu hâkimiyetini askeri paktlar, üs anlaşmaları vs. ile yürütmeye çalışır, halkın devrimci uyanışı iyice hız kazandığı zaman ülke içi faşizmi getirir, ancak halkın seli bu şekilde de durdurulamazsa gerçek yüzünü gösterip Vietnam ve Güneydoğu Asya da olduğu gibi doğrudan doğruya silahlı kuvvetlerini öne sürer. Fakat bütün bunlar dünya halklarının devrimci atesini söndürmek şöyle dursun, emperyalizmin kesin yenilgisini sağlayacak olaylardır. Çağdaş tarih bize bunun birçok örneğini vermiştir ve vermeye devam edecektir. Tekrar konumuza dönecek olursak, hiçbir zaman unutmamamız gereken bir gerçek, yerli tekelci sermayenin uluslararası emperyalizmin tamamen güdümünde olduğudur.

Sahibi : İ.Y.Ö.K.D. Adına M. Ali Karapekmez
Yazı İşleri Sorumlusu : Orhan Doğançay

Ülkemizdeki yüksek öğrenim gençliğinin büyük çoğunluğu yoksul sınıf ve tabaka kökenlidir; yani küçük burjuvazinin çeşitli kesimlerinden (küçük esnaf, memur, az topraklı köylü, vs. gibi) ve az sayıda işçi sınıfından gelmedir. Böyle bir üniversite gençliğinin tüm yaşantı koşulları, biraz daha üst düzeyde olsa bile, bağlı olduğu sınıf ve tabakaların yaşantı koşullarından ayrı değildir.

Somut rakamlar vermek gerekirse devlet üniversitelerinden birinde parasız okuyan (devletin üniversite bütçesini yoksul halktan aldığı vergilerle oluşturduğunu düşünürsek halkın okuttuğu) bir üniversite öğrencisi ayda ortalama 400-600 lira ile geçinmeye çalışır. Bu miktarın 339,50 lirası (her öğrencinin aldığını büyük bir iyimserlikle kabul edersek) Kredi ve Yurtlar Kurumu'nun öğrencilere verdiği borçtur. Yani gene devletin, dolayısıyla yoksul halkımızın verdiği paradır. Bundan başka öğrenciye ailesinden ayda 100-250 lira arasında para gelir. Böylece 400-600 lirayı bulan bir aylık gelirin ne şekilde harcandığını bir kez daha görelim: En az 60 TL vererek bir yurtta kalan öğrenci, normal bir gıda rejimi sürdürmek isterse (zira öğrenimi sırasında kendisinden çok şey istenmektedir) yurt ve okul yemekhanelerine ödediği para 400-500 TL.yı bulur. Bunlara ayda ortalama 30 TL. yol parası ve 50 TL. okul araç ve gereç masrafını eklersek, aylık gelir ortalamasına varmış ve hatta bunu aşmış olduğumuzu görürüz.

Şu sıralarda, her öğrenciye kredi verileceği ve miktarın 500 TL.sına yükseltileceği sözü dolaşıyor. Ancak yeni gelen zamların piyasa fiyatlarını ne şekilde etkileyeceğini düşünürsek, değişen hiç bir şeyin olmadığını görürüz.

Bundan çıkan sonuç şudur: Üniversite öğrencisi giyinmeye gerek görmeyen, eğer sigara içmek gibi bir lüksü (!) varsa yemeğinden kısıntı yapması zorunlu olan, hele hele sosyal hayatı hiç olmaması gereken bir mahlûktur.

Bütün bunlara karşılık, üniversite öğrencisinin mensup olduğu sınıf ve tabakaların hayat şartları daha mı iyidir ? Aksine içinden çıktığı çevresi üniversite öğrencisininkinden daha zor şartlarla karşı karşıyadır. Bu yüzden gençliğin halkımızla hiç bir çelişkisi yoktur. Ve gene bu yüzden biz biliriz ki: Gençliğin sorunları, halkımızın tüm sorunlarından ayrı değildir ve HALKIMIZIN SORUNLARI GENÇLİĞİN SORUNLARIDIR.

Uluslararası emperyalizm ve onun yerli tekelci ortakları ise, üniversite sıralarındaki gençlere, diplomalarını aldıkları zaman toz pembe bir hayata kavuşacaklarını fısıldayıp onları kendi sınıflarına alacaklarını vaadetmektedirler. Ancak, Türkiye'nin cılız ve bağımlı kapitalizmi yüzünden üniversite mezunlarının bir çoğunun iş bulamaması, ve diğer taraftan bu ekonomiye bağlı tamamen yetersiz bir öğrenim sistemi ile her yıl üniversite kapılarından yüzbinlerce lise mezununun geri çevrilmesi ülkemizin azgelişmişliğinin başka bir göstergesi haline gelmesi bir yana gençliğin, tekelci sermayenin "Gel, içinden çıktığın sınıfı birlikte sömürelim" şeklindeki teklifine, nasıl karşılık verdiğini çok yakın bir geçmişte gördük, ve göreceğiz.

Emperyalizmin köpekliğini yapmayı kabul eden birkaç kişiyi bir yana bırakırsak (onları gençlikten saymıyoruz), yüksek öğrenim gençliği halkımıza kendi yurdunda yaşama hakkını bile tanımayan, ülkemizin her türlü kaynaklarını alabildiğine gaspeden ve halkımızın sefalete mahkûm eden emperyalizmin ve onların yerli uzantılarına karşı ancak, halkımızın yanında savaşarak cevap verir. Zira o bilir ki, kendi çıkarları ve geleceği, halkımızın çıkarları ve geleceğiyle özdeştir. İşte bu yüzden: GENÇLİK BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ KAVGASINDA EMEKÇİ HALKIMIZLA OMUZ OMUZADIR.

Böylece, halkın sorunlarını benimseyip onun yanında yer alan gençliğin bu atılımına mani olmak için egemen güçlerin çıkarttığı Gerici Üniversiteler Kanunu ve gerici yönetmelikler, onları kurtarmaya yetmeyecek, Demokratik Üniversite Mücadelesi ile egemen güçlerin bu girişimini de boşa çıkaracak olan gençlik, halkın mücadelesine katılmakta bir an olsun geri kalmıyacaktır. Bu yüzden her zaman bilelim ki: DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE MÜCADELESİ, HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİNİN KOPMAZ BİR PARÇASIDIR.

SERMAYE OLİGARŞİSİ-ÜNİVERSİTE OLİGARŞİSİ.

Bir ülke emperyalizmin tahakkümü altında, doğuşundan batısına, kuzeyinden güneyine, kısacası iliğine kadar sömürülüyorsa, o ülkedeki eğitim sistemi de sömürü düzenini sürdürmek isteyenlerin bir aracı olarak kullanılır. Böylece sistemin önemli bir halkasını oluşturan Üniversite, ülkemizde de bu kaideyi bozmayarak, egemen güçlerin kontrolü altında kurulu düzenin ideolojisine göre eğitim verme özelliğini daima taşımıştır. 1839 Gülhane Hatt-ı Hümayûnû ile ülkemizde tohumları atılan sömürge eğitimi, batının emperyalist ülkelerine bağımlı bir eğitime dönüşerek günümüze kadar gelmiştir.

Bu züdene sokulmuş ülkelerde, toplumun kendi bilgi ve güçleriyle varolma bilinçleri yokedilmekte, halkın kültürü planlı bir şekilde öldürülmektedir. Bu yapı içindeki Üniversite de (eski deyimle İlmiye Kuruluşları) halktan kopup hakim sınıflarla bağlarını kuvvetlendirdikçe, dışardan ithal edilen bilgi ve teknolojinin satıldığı açık pazarlar durumuna gelmiştir. Bu kurumlardaki eğitim günümüzde de, egemen güçler tarafından her dönemde kendi çıkarları doğrultusunda sürdürülmekte, böylece ithal malı bilgi ve formüllerin ezberlenmesinden öteye gidememektedir.

Bu ortaçağ medrese kalıntılarındaki öğretiye karşı çıkan yurtsever hocaların yurt sorunlarını inceleme ve araştırma isteklerinin nasıl bastırıldığı ve bu bastırılış sırasında, üniversite oligarşisinin egemen sınıflarla nasıl bir işbirliği içinde olduğunu her dönemde görmüşüzdür. Bugün sermaye oligarşisi-üniversite oligarşisi o kadar belirgenleşmiştir ki, her gün burjuva mecmualarının sosyete sayfalarında, akademik ünvanları sadece ticari ilişkilerde güven kaynağı olan, bilimsel çalışmalardan tamamen yoksun, halka neresinin açık olduğu bilinmeyen şirketlerin binlerce lira aylıklı üniversite ağalarının, uluslararası sermayenin Türkiye'deki çömezleriyle birlikte kadeh tokuşturan fotoğrafları çarşaf çarşaf yayınlanmaktadır.

Ayrıca sermayenin sömürüsünü hukukileştirme ve bu sömürünün mutemetliğini, yapmakta gerektiği zaman da "sayın muhbir vatandaşlık" görevini layıkıyla yerine getirmekte olan ve Üniversite senatolarını, mütevelli heyetlerini ve dekanlıkları teşkil eden öğretim üyeleri, bu ikili ittifakı gözler önüne sermekte bize yardımcı olmaktadırlar. Bütün bunların dışında öğretim müesseseleri de çelişkili bir bütündür. Yukarıda sıralanan işleri becerebilen öğretim üyelerinin sayıları aslında oldukça azdır. Ama başlarını, arkalarındaki güçlerin desteğiyle tutmuşlardır. Fakat bu azınlığın dışında kalan yurtsever ve gerçekçi öğretim üyelerimiz en az öğrenciler kadar bu kişilerin, bu davranışlardan (!) zulmunden zor durumlara düşmektedirler.

Bu zöde bilim yuvalarına girme mutluluğunu (!) kazandığı zaman yüksek öğrenim genci, ülkesindeki çarpık kapitalizmin ufuklarıyla karşılaşmaktadır. Hele öğretici kadronun, emperyalizmin emekçi halkı soymadaki ustalığını, eşitsizliği, baskı ve zulmü doğuran nedenleri kendisine bilimsel kanun ve sistemler diye yutturmaya çabalaması, öğrenci ile üniversite arasındaki çelişkiyi arttırmaktadır.

Öğrencilerin, sorunlarını tüm düzensel yapı içinde değerlendirmeleri sonucunda, kendi sorun ve çıkmazlarının daha iyi bir eğitim sisteminde çözümlenebileceğini ve bu çağdaş eğitimin de, daha ileri bir toplumsal yapıda gerçekleşebileceği gerçeğini kavramaktadır. Yani kendi sorunlarını, kişisel ilişkiler çerçevesi içinde çözümlemeye kalkışmamakta, tüm toplum düzeni ile, sebep-sonuç ilişkisini kurabilmektedir.

Günümüzde üniversite öğrencisi, eğitimin, bir toplumda egemen olan sınıflara uygun olarak biçimlenen bir araç, yüksek öğrenimin de bu aracın bir parçası olduğu gerçeğini kavramıştır. Bu gerçeği, ne vatan millet edebiyatları, ne emperyalizmin son model yozlaştırma metotları, ne de sun'i olarak kurdurulan "öğrenci dernekleri" örtebilirler.

ÜNİVERSİTELER KANUNU - YÖNETMELİKLER - SOMUT UYGULAMALAR.

Ezilen halkımızın çeşitli kesimlerinin, sömürüye karşı çıkmaları ve buna karşı emperyalizme bağımlı tekelci sermayenin, kısa sürede aşırı derecedeki sermaye birikimi ile ortak pazar ülkelerinin sermayedarları seviyesine erişip onlarla boy ölçüşme hayaliyle sömürüye hız vermeleri baskı rejimini getirdi.

Düzen çarkının kimin yararına ve nasıl işlediğini açıkça gören, bu işleyişin değiştirilmesi gereğine inanan toplumun uyanık bir bölümünü susturmak ve etkisiz hale getirmek, elbetteki egemen güçlerce ihmal edilemezdi. Böylece, Üniversiteler Kanunu, 12 Mart sonrası devrimcilere ve halkımıza uygulanan faşizan baskıların ve başta Anayasa değişiklikleri olmak üzere çıkarılan tüm anti-demokratik yasalar zincirinin bir halkası olarak karşımıza çıktı. Üniversite gençliğine uygulanan bu baskı,bilinç düzeyi ileri çizgiye ulaşan öğrencilerde daha da yoğunlaştı.

Nitekim: "...zabıta, suçların ve suçluların kovuşturulması için, herhangi bir davet ve izne bağlı olmaksızın, üniversite binalarına ve eklerine her zaman girebilir. Bu takdirde giriş sebebinin niteliğine göre ilgili Üniversite rektörlüğü veya bağımsız fakültelerin dekanlığı teşebbüsten haberdar edilebilir." ve üstelik" İlgili kurumlar, kovuşturma dolayısıyla zabıta kuvvetlerine, gereken her türlü yardım ve kolaylığı göstermekle yükümlüdür" derken, ders sırasında polisin, yaka paça bir öğretim üyesini veya bir öğrenciyi götürmesini meşrulaştırmış olmaktadır. Bundan böyle Üniversite Özerkliğinden dem vurmak, kargaların bile güleceği bir iddiadan öteye gitmez.

Diğer maddeler de göz önüne alınırsa (Üniversiteler üstü kuruluşlar; yüksek öğretim kurulu- madde 4,5,6-, üniversite denetleme kurulu-madde 7- üniversiteler arası kurul- madde 9- üniversite idare örgütünün tamamen ikinci plana itildiği görülür. Bu ise sermaye saltanatının tedirginliğinin bir sonucudur.

Böylece"Toplumlar sınıflı olduğundan,yasalar da belirli bir hâkim sınıfın veya sınıflar koalisyonunun iktidarını perçinlemek ve çıkarlarını sağlam kazığa bağlamak amacını taşır." gerçeği bir kez daha ispatlanmış, yukardaki gibi bir çok,halk yararına olmayan,anti-demokratik kanun tezgâhlanmıştır.

Bütün bunlardan başka, sıkıyönetim direktifleriyle, bazen disiplin yönetmeliklerinin sünger gibi ifadelerinin elastikî yorumları gerekçe gösterilerek, kimi zaman da hiç gerekçe gösterilmeksizin,üniversite,tarihinde görülmemiş bollukta bir ceza dağıtımına sahne oldu. Hazırlanıp sınava girmeye gelen öğrencilere sınav kapısında, aylarca önce verilen cezalar tebliğ edildi. Amaç ortadaydı: baskı rejimindeki sıkıyönetim mahkemelerinin verdiği cezalarla zaten zor durumlara düşen öğrencileri okuldan tamamiyle uzaklaştırmak....Ve üniversiteler,danıştay kararlarını hiçe sayan,yönetici kadrolar tarafından yönetilmeye devam etmekte, bu durumlara karşı çıkan yurtsever öğretim üyeleri ise ya mahkeme köşelerinde, ya danıştay kapılarında ya da yurt dışında çile doldurmaya mahkûm edilmektedir.

Yönetmelikler ve Pratikteki sonuçları:

Son yıllarda üniversite ve akademilerde bir yönetmelik furyası almış yürümüştür. Öğretim süresi dört yıl olan bir okulda 3-4 yönetmeliğin uygulandığı çok sık görülen bir olay olmaya başladı. Bunun nedeni ise üniversite ve akademi senatolarının ülke koşullarına uygun yönetmelikler hazırlamaları yerine, her dalda olduğu gibi bu konuda da ithal işlemine girişmeleridir. Uygulamada binbir aksaklığı görülen bu ithal malı yönetmeliklerde her geçen gün yeni bir değişiklik yapmak zaruret halini almıştır. Böylece hangi öğrencinin hangi yönetmeliğe bağlı olduğunu bulun çıkarmak saatler süren uğraşları ve peşinden bir yığın haksızlıkları beraber getirmektedir. Örneğin akademilerde, gerici Üniversiteler Kanunu'na uygun olarak öğrenci temsilcileri seçimlerinin yapılmasına rağmen, yüksek okullarda bu bile yapılamamıştır. Anti demokratik bir uygulama söz konusu olduğu zaman gerici üniversiteler kanunu öğrencilerin gözüne sokulurken,

çok saçma hükümlerle bağlı olmasına rağmen (Madde 58: Öğrencilerle ilgili konularda gereken hallerde ve fakülte kurulu karar verdiği takdirde dinlemek amacıyla bir öğrenci temsilcisi seçilir. Temsilci, fakülte yönetim kurulunun gözetimi altında yılda bir kere fakülte öğrencilerinin en az %60 ının iştirakiyle yapılacak seçimlerde gizli oyla ve bir yıl süre için seçilir. Temsilci seçilebilmek için ilgili sınav yönetmeliğince, normal süre içinde sınavlarını başarmış olmak, adlî veya inzibati bir ceza almamış olmak gerekir.) bu konuda nedense öğretim üyelerinin ve müdürlerin sesi soluğu çıkmamaktadır.

Bütün bunlara rağmen bilinmelidir ki fikirler hiç bir zaman polisiye tedbirlerle engellenemez. Hele bunlar, susturulmak istenen insanların özlemleri ise onlar kendilerine çok daha etkin kanallar bulur ve yayılırlar. Bu yüzden gençliğin mücadelesi de, bütün baskı tedbirlerine rağmen devam edecektir.

Gençliğin demokrasi ve bağımsızlık mücadelesine katkısı:

Bizlerin çok iyi bildiği gibi, "gençlik sınıf değildir" olgusunu teslimiyetçiliklerine kılıf yaparak yurtsever üniversite gençliği ve onun kavgasını halkımızın demokrasi mücadelesinden soyutlamak, geri bıraktırmak isteyen pasifist, teslimiyetçi unsurların çabaları bu görevin yerine getirilmesiyle mutlaka yenilgiye uğrayacaktır. Tüm ezilen ülkelerde emekçi halk-gençlik dayanışmasını engellemek ve provoke etmek istekleri hüsrana uğramış, gençlik kendi kavgasını, halkın demokrasi düşmanlarına karşı verdiği kavgayla ayrılmaz bir şekilde birleştirmiştir. Ülkemizde geçen dönemlerde ürünü, aracıya tefeciye kaptırılan köylüyle, İş-gücü sarı sendikalar tarafından insafsızca fabrika patronlarına satılan işçiyle, kıyıma uğrayan öğretmenle, montaj sanayiin uşaklığını yapmaya zorlanan teknik elemanla gençlik tam bir dayanışma örneği vermiştir.

Bizlerin, örgütlü olarak demokrasi düşmanlarının halkımıza uygulayacağı baskı, terör ve tertiplere karşı, halkımızla birlikte dimdik karşı durmamızı, provokasyon olarak nitelendirenler, emperyalist köpeklerin saldırısına halkımızın yanında göğüs geren, özgürlük bayrağının yükseklerde dalgalanması için mücadele eden, gençliğin kavgasını emperyalizmin oyunu sayan gerici unsurlar, özünde, bizlerden işçinin köylünün ezilmesine evet dememizi istemektedirler.

Türkiye, gençliği "gençlik herşeydir, herşeyi yapar" yanılgısını iyi kavramıştır. Bizler gerçek demokrasi mücadelesinde öncülüğün işçi sınıfına düştüğünü, öncü sınıfın mücadelesinin içinde gençlik-emekçi dayanışmasının güçlendirilmesi gerektiğini gayet iyi bilmekteyiz. Gene bilmekteyiz ki, çağımız mazlum halkların kurtuluş çağıdır. Demokrasi savaşlarının verildiği çağdır. Yani, toprak, ekmek, insanca yaşamak için, çöken emperyalizme son kurşunun sıkıldığı çağdır.

Böyle bir çağda bir Latin Amerikalı genç, bir Asyalı genç, kendisinin ilerde sömürü düzeninin bekçisi olmasını istemeyecek ve salt bir üniversite öğrencisi olarak kalmıyacaktır. Bütün bunların bilincine varan Türkiye genci çağının gencidir.

Bizlere yapılacak en büyük provokasyon yüksek öğrenim gençliğini üniversitelerin köhnemiş duvarları arasına kıkıştırmaktır. Gençliğe uygulanacak bu tür tertipler, oyunlar boşa çıkacak, sonunda zafer halka ihanet eden teslimiyetçi pasifist cephenin değil, emekçi halkla bütünleşen yurtsever gençlik cephesinin olacaktır.

Yüksek Öğrenim Gençliğinin demokratik talepleri derhal gerçekleştirilmelidir!

1) Üniversite ve akademilerdeki eğitim sistemi ülke koşullarına uygun ve halk yararına değiştirilmeli; bilim ve teknik halka açılıp, halktan yana kullanılmalıdır.

2) Üniversitelerden polis derhal çıkarılmalıdır.
3) Egemen güçlerin her dereceden örgütleri köşe başlarını tutmuşken, öğrencilerin ve halkımızın teşkilâtlanmalarına engel olan, düşüncelerini serbestçe ifade etmelerine fırsat vermeyen kanun ve yönetmelikler değiştirilmelidir.
4) Öğrenciler mutlak surette yönetime katılmalı, söz ve oy sahibi olmaları temin edilmelidir.
5) Öğrencilerin ekonomik ve sosyal sorunları çözüme ulaştırılmalı, sosyal ve kültürel ilişkilerini geliştirme olanağı tanınmalıdır.
6) Üniversiteleri orta öğrenim seviyesine indiren ev ödevleri ve çok masraflı projeler kaldırılmalı veya öğrencilerin sosyo-ekonomik şartlarına uygun hale getirilmelidir çünkü çok masraflı ev ödevleri ve projeler öğrenciler tarafından karşılanamadığından geniş bunalımlara sebeb olmaktadır.
7) Akademi ve yüksek okullarda mediko-sosyal hizmetlerinden yararlandırılmalıdırlar.
8) Üniversitelerde polis-faşist komando işbirliğine son verilmeli, önceki uygulamaların zihinlerde bıraktığı duygu ve düşünceler böylece silinmelidir.
9) Yüksek okullardaki taksit meselesi halk yararına bir çözüme kavuşturulmalı ve parasız öğrenim her dalda sağlanmalıdır.
10) Akademi ve Üniversitelere bağlı yüksek okulların yönetimine köklü çözümler getirilmelidir. Bugünkü haliyle yö n timde; akademi ve üniversitelere ne tam bağlı oldukları, ne de özerk okullar oldukları belirsizdir. Bu durum ise uygulamalarda yöneticilerin keyfî davranışlarını peşinden getiriyor.
11) Üniversitelerdeki kürsü despotluklarına son verilmelidir. Asistanlar yönetiminde ve diğer konularda: düşüncelerini özgürce söyleyebilmelidirler. Eski ilke zihniyetiyle asistanların çile çekmelerine elbirliğiyle son vermeliyiz. Bilimsel yeteneği yerinde olmasına rağmen şahsi ve ideolojik karşı duruşlar yüzünden üniversiteleri terke mecbur edilenlerin sayıları kabarıktır.

KISA HABERLER VE YORUMLAR

1. ZAM VE BAZI GERÇEKLER

Son zamlar yoksul halk kitlelerinin yaşamlarını büyük ölçüde etkilediğinden ve gerici sermaye partilerine politik yatırım imkanı tanıdığından basında ve kamu oyunda hala etkisini sürdürüyor. Hükümetin politikasına yatkın gazeteler zamları haklı bulmaya çalışırken, gerici basın sürüyle ateş püskürüyor.

Çağımızda enflasyon, emperyalist sömürünün kamufle edilerek yoğunlaşan sömürü biçimidir. Tekeller üretilen meta'ı stük edip yani piyasaya sürülen mal miktarını (ar'zı) azaltıp, hızlı fiyat artışlarıyla aşırı kârlar elde etmek için sürekli enflasyonu körüklerler. Pahalılığın nedeni ise kısaca ve basit bir deyimle arz-talep arasındaki bu dengesizlikten kaynaklanır. Aslında ucuzluk ve pahalılık izafi kavramlar olduklarından zamlar hiçbir zaman hayat pahalılığını etkileyen tek faktör olamaz. Kitlelerin gelir artışları daha doğru bir deyimle satın alma gücünün artması ile ihtiyaç maddelerindeki fiyat artışları (zamlar) arasındaki dengesizlik pahalılığı yaratır. Bu nedenle kitlelerinin alım gücünü artırmak iktidarların sınıfsal niteliklerine göre farklı çözümler getirir.

Hükümetin bugüne kadarki politikasından anlaşılacağı kadarıyla yapılmak istenenin, gelir artışlarının yapılan zamlarla elde edilecek fondan finanse edilmesi yönteminin benimsenmesidir. Bu nedenledir ki, zamlar yüksek o anlarda tutulmuş ve bilhassa devletin kendi işletmeleriyle ürettikleri mallara yaptığı önemli zamlar dikkat çekmiştir.

Yukarıda anlatılmak istenen politika ile halktan aşırı zamlarla toplanan finansman kaynakları yine halka verilse bile yoksul halk kitlelerinin alım güçlerinde eskiye nazaran hiçbir değişiklik olmayacaktır. Aksine egemen sermaye çevreleri kapkaççı ve tekelci egemenlikleriyle kârlarına yeni kârlar katacaklardır.

Bu gidişle hükümeti,halkçı olarak tanıttığı programının hedeflerinin uzağına düşecektir. Kalkınma köyden veya şehirden,yani nerden başlarsa başlasın,esas finansman kaynakları,en azından,yüksek gelir sahiplerinden daha fazla vergi alınarak,vergi kaçakçılığının üzerine gidilerek,yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızın yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi önlenerek, tekelci sermayenin egemenliği kırılarak,kısacası radikal tedbirler alınarak sağlanabilir. Yeter ki halkımızın özlemlerinin bu yönde olduğu gerçeği bir an bile hatırdan çıkarılmasın.

88888888888888888888888

ÖĞRENCİ TEMSİLCİLİĞİ VE SEÇİMLER

Yüksek öğrenim gençliğinin demokratik mücadelesi,gerici yasaların bütün engellerine rağmen gün geçtikçe gelişmekte ve yeni mevziler kazanmaktadır. Fakültelerde yapılan temsilcilik seçimlerinden çoğunluk sağlanan yerlerde hemen hemen hep devrimci adaylar kazanmaktadır.Önümüzdeki günlerde I.T.Ü.nün İnşaat Fakültesinde I4 martta,Mimarlıkta ise 22 Martta yine seçimler yapılacaktır.İ.T.Ü.M.M.F. de ise bir kaç yıldan beri böyle bir seçimin adından bile bahsedilmediği gibi,yine bu sene de eski hava aynı şekilde sürdürülmek isteniyor.

Fakültelerdeki gericiler belirli bir güce dahi sahip olamadıklarından,seçimlere katılmamakla %60 lık barajı aştırmamak hevesindeler. Üniversiteler Kanununun,temsilcilik seçimiyle ilgili,sözü edilen -58. Madde - sine rağmen %60 çoğunluğu sağlayıp,seçimleri kazanmak dayanışma ve gücümüzü bir kez daha gösterecektir. Bu nedenlerle seçimlere katılma oranını mümkün olduğu kadar yüksek tutmalıyız.

ATATÜRK ÖĞRENCİ YURDUNDA YEMEKHANE BOYKOTU VE TELGRAFHANENİN FAŞİST SALDIRI

Atatürk öğrenci yurdunda kalan öğrenciler,fiyatları yüksek bulduklarından haklı olarak yemekhaneyi boykot etmişlerdir.Bu durum ilgililere,yurt müdürüne ve hatta Gençlik ve Spor Bakanı'na yurt gezisi sırasında öğrenciler tarafından bildirilmesine rağmen hiç bir tedbir alınmamıştır.

7 Mart I974 günü ise bir grup faşist saldırgan,uzun süredir uyguladıkları provokasyon ve saldırılarına bir yenisini daha eklemişler ve yurt müdürünün de pasif davranması üzerine rahatça yurda girerek olay çıkarmışlardır. Kime hizmet ettiklerini ve satılmışlıklarını bir kez daha ortaya koyan bu silahlı saldırganlara karşı,yurt öğrencileri yiğitçe karşı koymuş ve onlara gereken dersi vermiştir.

Olay yerine gelen polis,silah atarak kaçan silahlı saldırganlardan hiç birini yakalıyamamış (!) bu arada her zaman olduğu gibi savunma durumunda olan yurt öğrencilerinden iki kişiyi yakalıyarak götürmüştür.

Şiddetin genç şiddeti getirdiği gerçeğini bilmesi lazım gelen ilgililer,bu tür silahlı saldırıları ve gençliğe yapılan provokasyonları derhal önlemedikleri takdirde,ilerde doğacak olaylardan yene kendileri sorumlu olacaklardır.

DERNEĞİMİZ 2I MART GECESİ SPOR VE SERGİ SARAYINDA, BİR HALK OZANLARI VE FOLKLOR GECESİ DÜZENLEMİŞTİR. ARKADAŞLARA DUYURULUR.